

Radnai István

A világ cserepein taposva

sosem az voltam ki nagyot mondott
rám sötéten virradt
versemet józanul megpatkoltam
szavaimból az igazság odakint jégeső kopogott
elátkozott nők törpe sarka

kerülő úton riadt diktátorok
titkos tetteik hegyen épült város
a por alól romok alól az utókor
nevet ad a névtelennek
száz évet él a gulag papja

száz évet él a gulag papja
szava az isten mennydörgése ma is
a hit akna a hit gyertya
a hit elpöröl a hit eltöröl
pribékekre az égben kerül bilincs

az égben kerül bilincs súlya a pokolra
a túlvilágok nehézkedése köztünk
recsk recseg rest az őr nem lehet
restelni késő a pap igazsága
költő csilleszáján a felszínre csörömpöl

utókor aljas tréfa ma élünk
jégpénz hull ránk az égből
nagy hassal mint vetélt asszony
a bankár a bankol barbár dalok
a képzelet rosszindulata pénz

zsírjába a föld belefulladás
forgott keserves alku levében
fogai feketéllnek
mi a saját kezünknel fogva
s történelem hidrakarján

mielőtt megemésztt szétverjük
az élet repedezett üvegedény
engedj megszökni engedj szólani
jerikó előtt trombita hangunk
költők és szentek gulagok századain

Születtem bennszülöttnek

sumer sem etruszk nem vagyok
a magyar kohó ötvözött érce
acél csak ritka tollhegyem
bársony és rost az ölelésem

barátot lát bennem csalódás
örvend bennem ritka az igaz
van lelkem hallásom mondják
s úgy érzem belőlem rész igaz

hagyom a sast egekben repülni
nemcsak naiv virághoz hajlok
társaimban az elveszett embert

keresve a kerek föld szögletébe eljutok
hiszen a rongyaiban a lélek éhes fázik
mágnes fordul tengelytörés ingázik

Rajzolatok

anyák romantikus leírások
megszépítő múlt szentimentális
örök igazságok lázmérő kéz
átlátszó a hús pohár víz és szemtükör
fiamban látom szeme rajzát
talán nem is távozott anyám
e sugaras rajzolatot örökül adta
hol jár a lélek ha teste súlyától már szabad
s a tudat a szellem az épített jövő
hol rejtezik palackban tengeren
hol a szegletkő amelyre világunk épül
mert istent is anya szülte
megmondom ami mindebből igaz
a hibáit én is örököltem
lábjegyzetként ha járok temetőben
a sírja lehet bármilyen messze
körülvesz és eltaszít az anyag
de a magzatvíz elkerülhetetlen